

Kresťanská teológia - alebo filozofia - na základe pôvodného židovského náboženstva

Zostavené pri príležitosti veľtrhu ANTICA NAMUR 2021

*La Danse - Charles Samuel (1862 - 1935), Ecole belge 1913
zakúpené od: O. Janssens van der Maelen, Brusel 2020*

S dvoma prílohami: s. 2 o pôvodnom židovskom náboženstve a s. 12 o tom, ako sú mladí ľudia a najmä dievčatá so sklonmi k vysokej morálke posielaní - kultúrne - nesprávnym smerom.

Poznámka: Koncept je určený predovšetkým pre mladých ľudí. A pre nich musím ísť do detailov a všetko napísať veľmi jasne, pretože ak to neurobím, opäť sa pomýlia!

slowakisch

Pôvodné židovské náboženstvo je nadčasové osvietené náboženstvo par excellence Ježiš tu narazil na očividný úpadok.

Je celkom jasné, že takéto zneužitie, s ktorým sa tento staviteľ domu Ježiš stretol, vlastne vôbec nebolo dovolené, najmä v židovskom náboženstve! Pretože práve židovské náboženstvo je napriek tomu jediným náboženstvom, ktoré tu má hodnotové koncepcie, ktoré sú absolútne pozitívne aj pre situáciu ženy a ktoré žiadne iné náboženstvo neponúka!

Židovské náboženstvo však pôvodne vôbec nebolo náboženstvom, ale veľmi osvieteným a humánnym postojom k životu, a to aj v našom modernom ponímaní. Odkazujem aj na epilóg. Všetko sa stalo typickým náboženstvom až vtedy, keď sa zabudlo na postoj k životu alebo sa potlačil, pravdepodobne preto, že tí, ktorí boli čoskoro pri moci, mali tak viac výhod (ako sa to v určitom momente stáva vo všetkých náboženstvách). **Každopádne, pôvodné židovské náboženstvo (alebo len postoj k životu) je jediným náboženstvom** (ak tu chceme používať pojem "náboženstvo"):

- **Čo sa týka skutočnej monogamie.** Myslí sa tým monogamia, ktorá nie je vynútená, ale ktorá sa deje a o ktorú sa usilujeme úplne dobrovoľne a s radosťou, a ktorá sa tiež nežije len po svadbe, ale monogamia, ktorá je aj skutočne pravá, že počas celého života je len jeden sexuálny partner (okrem prípadu odovovenia). Znamená to teda, že nejde len o život v monogamii, ale už aj o prípravu zrieknutím sa pudov pred manželstvom. Morálku monogamie je teda potrebné zatriktívniť natoľko, aby bola pre mladých ľudí žiaduca.
- A ak sa táto monogamia naozaj všeobecne žije, potom sa uskutočňuje aj vízia harmónie ľudí bez strachu a v nezakrytej ľudskosti, **konkretizovaná rajskou utópiou nahoty.** Biblický príbeh o raji sa preto nikdy a nikde nepovažuje za historickú udalosť (tak ako sa nepovažujú za historickú udalosť iné rané príbehy, napríklad príbeh o stvorení sveta). Autori, ktorí ju napísali možno pred 3000 rokmi, ju určite nikdy nevnímali ako "doslovnú", ako nás ju učili na hodinách náboženstva pre naše deti v minulosti a ako ju niektoré sekty vnímajú a učia aj dnes. Ide skôr o príbeh proti prostitúcii v kultoch plodnosti na počesť akýchkoľvek božstiev, ktoré boli bežné v čase, keď príbeh vznikol (pozri s. 50) - takéto božstvo plodnosti je teda za hadom. "Uctievanie" prostredníctvom pohlavného styku, samozrejme, znamená aj porušenie utópie skutočnej monogamie a dôsledkom toho je "hanba skrývajúca časti tela" (skrátene HSČT). Znamená to teda, že v rozprávaní o Adamovi a Eve sa uvádza, že po realizácii utópie skutočnej monogamie sa tento stud stane zbytočným.

Viera v Boha je v tomto smere skôr druhoradá. Boh bol totiž v podstate vytvorený len preto, aby mal pre vlastný ľud autoritu, ktorá stála za myšlienkou monogamie, a aby mal argument proti iným

bohom, ktorých mali tieto malé ľudské kulty údajne uctievať.

- Židovské náboženstvo je predovšetkým jediným náboženstvom, v ktorom má aj žena právo prežívať orgazmus. Aby skutočná monogamia skutočne fungovala, je samozrejme dôležité, aby žena dosiahla uspokojenie aj v sexuálnej oblasti, teda aby zažila orgazmus. Nejde o orgazmus, ako ho chápe psychológ Wilhelm Reich, ktorý sa dá dosiahnuť najrôznejšími technickými trikmi, ale skôr o orgazmus, ktorý vzniká takmer spontánne z harmónie alebo tiež zo spriaznenosti duší dvoch ľudí, teda len pri najľahších dotykoch a predovšetkým bez prieniku, v zásade aj úplne oblečený. (Poznámka: Aj tento orgazmus by mal byť dnes prvýkrát cieľom, pretože podľa informácií z novín DIE WELT najmenej dve tretiny všetkých žien nikdy nezažili orgazmus!)

Či to nie je veľké náboženstvo, ktoré bolo vtedy vymyslené proti neľudským náboženstvám a ktoré by dnes malo na to, aby prekonalo všetky ostatné náboženstvá, ktoré sú nakoniec dosť často len kultivovaním prežitých traum v spojení s folklórom a poverami (ku ktorým sa potom pridávajú obchodné záujmy a mocenské štruktúry a potreba vymedzenia sa voči ostatným)! Mám však dojem, že o tom zvyčajne nemajú ani Židia potuchy.

V Ježišovej dobe bol problém v tom, že toto židovské "pôvodné náboženstvo" bolo už v jeho dobe celkom zjavne "pochované" alebo aspoň do značnej miery upadnuté do zabudnutia, a preto sa oň už nikto z vtedajších autorít nestaral. Židovské náboženstvo bolo do značnej miery zmrazené v kulte - a sexuálne zneužívanie sa stalo takmer normou. Takže tento staviteľ domov alebo staviteľ Ježiš (o "staviteľovi" pozri nasledujúci bod) musel na to naraziť a vidieť do očí bijúci rozpor medzi tvrdením a skutočnosťou židovského náboženstva a pokúsil sa pôvodné náboženstvo oživiť. Musel sa veľmi dobre zapáčiť svojim normálnym kamarátom, ale muselo tam byť veľa ďalších, ktorí o to nemali absolútne žiadny záujem.

Každopádne, so svojimi vedomosťami teológa a po 30 rokoch profesionálnej skúsenosti učiteľa som sa v tejto práci pokúsil spojiť ideály starej židovskej utópie do pozitívneho konceptu, aby boli prístupné mladým ľuďom. Pretože mladí ľudia majú stále ideály o takejto utópii a chceli by ich žiť, keby len vedeli ako.

A myslím, že si tu nevediem zle, pozri druhú časť tohto čísla! Bohužiaľ, v čase, keď som bol učiteľom, ešte nebolo všetko úplne vyvinuté.

Slovenské / slowakisch: Boh píše rovno aj na krivé čiary: Cez odporcov viery k skutočnému Ježišovi.

Teológia a koncept viery podľa skutočného Ježiša - posúďte sami!

Skutočný Ježiš bol pravdepodobne skôr typickým investigatívnym novinárom (ako by sme povedali dnes) - a aj preto musel zomrieť. Potom ho jeho odporcovia takpovediac dokonale sfaľšovali.

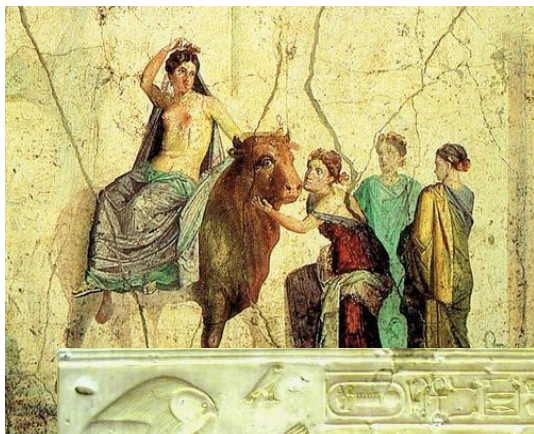
Existuje dosť kritikov cirkví aj kresťanskej viery všeobecne, ktorí tvrdia, že celé kresťanské náboženstvo je prázdna fantázia, že je teda viac-menej vymyslené, že je to v podstate lož a podvod.

Tieto kritiky sa samozrejme vo veľkej miere alebo dokonca v najväčšej možnej miere odrážajú od teológov a iných predstaviteľov cirkví - veľmi často sa zdá, že si ich vôbec nevšímajú, a tak sa nimi ani nezaobierajú. Pokračujú, akoby všetko, čo skúmajú a hlásajú, malo pevný základ.

Myslím si však, že medzi týmito kritikmi kresťanského náboženstva a cirkvi sú aj celkom seriózni vedci, ktorých by sme rozhodne mali brať vážne. Nie je možno dokonca v súlade s dobrou vierou v Boha veriť, že z toho vyplynie niečo pozitívne pre našu vieru, a teda aj pre Cirkev, ak sa pustíme do takýchto kritikov, ktorých treba brať vážne?

Mám na mysli najmä tri z nich:

1. Karlheinz Deschner (1924-2014), ktorý napokon študoval teológiu, filozofiu, literatúru a históriu - a získal aj doktorát. Vo svojej knihe *Der gefälschte Glaube - die wahren Hintergründe der kirchlichen Lehren* (Falošná viera - pravé pozadie cirkevného učenia) opisuje (mimochodom, rovnako ako iní), že väčšina obsahu viery sú plagiáty zo starovekých nekresťanských náboženstiev, ako napríklad narodenie z panny alebo splodenie božským otcom, synovstvo Boha, vykupiteľská funkcia Božieho syna, zázraky, dokonca ukrižovanie boha, vzkriesenie mŕtvych a zmŕtvychvstanie, kultové slávnosti s chlebom a vínom.

A tu sú tri obrázky, ktoré ilustrujú, že základné kresťanské "pravdy viery" sú plagiátmi iných náboženstiev:

Mozaika "Európa s Diom prezlečeným za býka" sa nachádza v Národnom múzeu v Neapole. Nemusím tlačiť obrázok paralelného príbehu v Novom zákone o "Zvestovaní

Isis v podobe vtáka pri prebudení Osirida, ktorý zomrel v boji proti zlu a potom tri dni navštevoval duše mŕtvych v podsvetí - reliéf v márnicovom chráme Setosa I. v Abydose (Egypt) - takže príbeh o Ježišovom vzkriesení nie je ničím novým.

Reliéf Nanebovstúpenia cisára Antonia Pia a jeho manželky Faustíny sa nachádza vo Vatikánskych múzeách (sadrový odliatok som fotografoval v Rímsko-nemeckom múzeu v Mainzi). Určite poznáte obrazy Nanebovzatia Ježiša a ešte viac Márie.

2. dánsky indológ Christian Lindtner (1949 - 2020) s odbornými znalosťami gréčtiny a latinčiny a staroindických jazykov sanskrtu a páli. Lindtner vo svojej knihe Tajomstvá Ježiša Krista opisuje, že Nový zákon je zjavne do veľkej miery plagiátom starovekých indických budhistických textov - "obohatený" o "vsuvky" z mytológií typických pre Západ a tiež z judaizmu. Lindtner to vysvetľuje tým, že budhistickí mnísi chceli vytvoriť budhizmus pre Západ, ale zaujímali sa len o budhistickú filozofiu, a tak tento budhizmus zabudovali do (vonkajšieho) "rámca", ktorý bol na Západe bežný. "Budhistický hrdina" v budhizme pre Západ je teda Ježiš, ktorého si vymysleli budhisti, a tak Lindtner dospieva ku kvintesencii "Ježiš je Budha". Viac o Christianovi Lindtnerovi na <https://unser-mittleuropa.com/in-memoriám-dr-phil-christian-lindtner-1949-2020/> (alebo ľahšie vyhľadávať zadaním do Google: "Christian Lindtner" a "Naša stredná Európa").

3. židovsko-anglický znalec Talmudu Hyam Maccoby (1924-2004), ktorý naposledy pôsobil ako profesor v Centre pre židovské štúdie na univerzite v Leedsi. Maccoby sa vo svojej knihe "Mýtnik" venuje tomuto "nováčikovi" Pavlovi - a okrem iného opisuje, ako preniesol "príbehy" a obrady, ktoré

poznal zo svojho detstva v Tarze, hlavnom centre niekedy krvavého Attisovho a Adonisovho kultu, na Ježiša, a tak vytvoril úplne nové náboženstvo, ktoré nemá nič alebo aspoň nie veľa spoločného so skutočným Ježišom. Tak ako Lindtner hovorí "Ježiš je Budha", Maccoby by povedal - voľne na základe Pavla - "Ježiš je Attis".

To, čo títo traja kritickí vedci zistili, by v skutočnosti znamenalo smrteľný úder pre našu kresťanskú vieru. Nakoniec sa točí okolo najdôležitejších učení, ktoré tvoria našu vieru.

Ale to nie je koniec dňa!

Rozhodujúcu informáciu o tom, čo bol Ježiš, čomu sa venoval a prečo bol tak kruto zabitý, som prekvapivo získal od suseda, farmára, v Knolleburekaffe (dedina pestovateľov cukrovej repy) západne od Kolína nad Rýnom (pestujú tam ešte viac ako cukrovú repu), kde bývam. Raz prenajal jeden zo svojich bytov v prerobenom "kameňolome" v poliach pasákovi, profesionálovi v demižóne, a rozprával sa s ním o jeho "oblasti podnikania". A keď sa so mnou niekedy rozprával, dospeli sme k záveru, že slávny príbeh o Ježišovi, ktorý zachránil hriešnika pred ukameňovaním v Jánovom evanjeliu, je jednoznačne príbehom o treste z demižóna. Veď kedy sa stane, že ženu prichytia pri čine - a že sa nájdú dvaja "chytači", ktorí potom bežia rovno na súd, lebo vedia, že to pre prichytenú ženu znamená trest smrti? To sa aj tak nikdy nestane, pokiaľ tu nie je niečo zámerne dohodnuté. Ježiš to všetko určite vedel. Veď sa - pravdepodobne zo svojho skoršieho pôsobenia ako staviteľ domov v rodinnej stavebnej skupine v celom regióne - priateľil aj s prostitútkami a mýtnikmi (či skôr vyberačmi daní) a určite sa s nimi rozprával aj o ich problémoch. A odtiaľ sa napríklad dozvedel, ako boli ženy vydierané, aby sa stali prostitútkami - podľa "postupu dvoch svedkov" v príbehu o krásnej Zuzane v prílohe knihy Daniel: "Buď s nami budeš mať sex (čo v tom čase znamenalo vstup do prostitúcie), alebo ak odmietneš, tak ťa nahlásime na súde a povieme, že sme ťa prichytili pri sexe s mladým mužom, ale on utiekol, potom ťa popravíme." Atraktívna žena tak mala proti takýmto mužom na výber len prostitúciu alebo smrť - teda žiadnu šancu. A v prípade hriešnice z Jánovho evanjelia bola situácia zjavne trochu iná: určite bola prostitútka a nejako porušila pravidlá svojho "povolania" - nevieme, čo to bolo, ale to nie je dôležité - a teraz mala byť za to potrestaná. Možno zatajila svoje správne príjmy a riadne ich neodovzdala? Možno aj ona počula o Ježišových rečiach a chcela zanechať svoje povolanie? Jej "ochrancovia" (alebo pasáci) to zariadili tak, že ju prichytili pri sexe s nápadníkom (bol to dohodnutý príbeh, takže nápadník mohol nepozorovane ujsť), a preto by mala byť potrestaná - najmä ako výstraha pre "ostatné ženy ochrancov", aby tiež nerobili takéto nezmysly...

Ak správne interpretujem obraz "Ježiš a hriešnik", maliar Lukas Cranach starší (1472-1553) mal rovnaký názor na rozprávanie v Jánovom evanjeliu ako ja, teda že ide o kriminálny príbeh. Nemyslím si, že by ste to mohli vykresliť jasnejšie, ak si myslíte, že budúci zhulenci sú kriminálnici, aspoň nevyzerajú ako upachtení moralisti. A tí dvaja "múdri starší páni" vzadu vpravo sú typickí vysokopostavení teológovia a filozofi (a pravdepodobne aj väčšina novinárov), ktorí vždy vidia len povrch a nevedia (nechcú vedieť), o čo v skutočnosti ide. Zločinci si tak môžu ďalej robiť, čo chcú a ako chcú. Fascinujúci obrázok! Už viem, prečo som si to nechal namaľovať vo Vietname!

Ježiš bol svedkom tohto brutálneho správania - a odsúdil ho vo verejných prejavoch: "Proti hriechu, proti pokrytcom, za lásku". Takže sa pustil do očividne veľmi mocnej demimonde, dnes by sme povedali "mafii". Preto musel zomrieť.

Ježiš teda nebol zakladateľom náboženstva, ako ho opisuje NZ, ale niečo ako investigatívny novinár, ako sú investigatívni novinári Peter R. de Vries (Holandsko), Ján Kuciak a jeho nevesta Martina Kušnírová (Slovensko), Daphne Caruana Galizia (Malta) a Jamal Khashoggi (Saudská Arábia) v našich časoch. Takže sa o zločineckých machináciách v súvislosti s prostitúciou a peniazmi (typické oblasti podnikania mafie, na ktorých sa funkcionári úradov podieľali alebo sa na ne pozerali z druhej strany) dozvedel "na mieste" a potom to pri absencii dnes bežných médií zverejnil vo verejných prejavoch - ktoré sa neskôr stali viac-menej zbožnými kázňami, ktoré nikomu neublížili.

A ako vznikol tento "plagiát Nového zákona"? Vec je vlastne celkom jednoduchá, keď si uvedomíte myšlienku demimonde, proti ktorej sa Ježiš

angažoval. Ježišovou smrťou totiž samozrejme nezomreli ani jeho myšlienky, verejne hovoril dosť dlho, a tak mal aj nasledovníkov. A po jeho smrti niektorí z nich začali pokračovať v jeho duchu. Ježišovým odporcom sa to vôbec nepáčilo. Ako však majú postupovať, aby účinne "rozptýlili" Ježišove obavy? Podobný problém dnes poznáme pri vymazávaní súborov na pevných diskoch v počítačoch. Ak ich vymažete kliknutím na funkciu "odstrániť", obsah tam samozrejme zostane, len ho už nenájdete. Existujú však programy na ich opätovné nájdenie. Niečo sa skutočne odstráni len vtedy, keď sa obsah, ktorý sa má odstrániť, prepíše novým obsahom. A tak to bolo aj s Ježišovým záväzkom - preto bol prepísaný "novým obsahom" - teda koncepciou všetkých tých plagiátov z iných náboženstiev, ktoré dnes poznáme ako "Nový zákon". Nový zákon teda nie je reklamným a budovateľským spisom PRE skutočného Ježiša, ale dômyselným diverzným manévrom PROTI skutočnému Ježišovi a jeho veci - s dobovými prostriedkami, ako boli tieto plagiáty príbehov bohov a budhizmu.

A tento "nováčik" Pavol zrejme zohral v tomto vymazávaní a prepisovaní hlavnú úlohu, pretože ho napadlo premeniť Ježišovu smrť na kríži na obeťnú smrť, ktorú chcel on sám - za vykúpenie ľudstva z čohokoľvek.....

To tiež znamená, že traja kritici nášho náboženstva citovaní na začiatku tohto článku majú vo svojej kritike úplnú pravdu - len riešenie problému môže vyzeráť trochu inak, ako si predstavovali.

Podrobnejšie informácie o tom a predovšetkým o tom, čo pre nás dnes znamená objavenie skutočného Ježiša, nájdete na internete pod heslom "Ježišova ideológia" na webovej stránke www.michael-preuschoff.de - aj vo viacerých jazykoch (preložené v súčasnosti najlepším prekladateľským programom www.deepl.com).

Ale už počujem kritikov, ako hovoria: Ak predpokladáme, že príbeh o hriechu z 8. kapitoly Jánovho evanjelia je skutočne príbehom o treste v polovici sveta, je to teda nepriamy dôkaz o skutočnom Ježišovi. Ako však možno hodiť cez palubu celú tradičnú teológiu na základe jediného nepriameho dôkazu? K tomu môžem len poznamenať, že v nejasnom prípade sa dá veľmi dobre zrekonštruovať prípad z jediného dobrého nepriameho dôkazu! A prípad Ježiša je naozaj veľmi nejasný - nikto napríklad nevie, kto napísal Nový zákon (v každom prípade to neboli Ježišovi učeníci ani iní, ktorí Ježiša osobne zažili), prečo bol napísaný a ako sa dostal "medzi ľudí".

A predovšetkým: S návratom k angažovanosti skutočného Ježiša - teda k "Ježišovej ideológii" - by naše náboženstvo samozrejme vyzeralo úplne inak, už by to nebolo náboženstvo kňazov a učencov, náboženstvo dogiem a viery, a teda ani náboženstvo moci a nadvlády, ktorého hlavnými cieľmi sú odpustenie a pohodlie v posmrtnom živote, ale vysoko etický postoj k životu s rozumnými pravidlami hry. A tieto rozumné pravidlá by boli také, aby ich mohol prijať každý, najmä pokiaľ ide o sexuálnu morálku. Museli by sa ich

však učiť od detstva. Pod pojmom "všetci" mám na mysli aj moslimov - podľa mojich skúseností učiteľa majú práve ich dievčatá najväčší záujem. "Starých ľudí" aj tak nemôžeme osloviť - ale môžeme osloviť mladých! Samozrejme, je pre nás ťažké osloviť ich všeobecne, ale ak získame našich mladých kresťanov, potom sa to roznesie - a najmä v našej internetovej dobe - aj medzi moslimskou mládežou!

A tu je niečo z reality dnešného života: ako sa namiesto úplne idiotského rodového označovania jazyka môžu ženy a dievčatá skutočne povýšiť.

O probléme rodovej príslušnosti sa už vlastne povedalo dosť: Táto premodifikácia je predsa úplne nezmyselná a úplne zbytočná a často až smiešna bastardizácia nemeckého jazyka. Má priniesť (ako čarovné slovíčko abrakadabra) viac rodovej spravodlivosti, a tým aj ďalšie zlepšenie postavenia žien. Skúsenosť je však taká, že s takýmto "čarovným slovom jazyk" jednoducho nefunguje, jazyk jednoducho nemôže dosiahnuť takéto vylepšenie - pretože je to vždy naopak: zmenená realita spôsobuje - ak je to vôbec potrebné - zmenu jazyka. Preto sa musíme postarať o zmenu reality iným spôsobom!

A v súvislosti s rodovou rovnosťou sa v dedine opäť objavuje nová prasnica - s cieľom zabezpečiť, aby všetko zostalo po starom, pokiaľ ide o to, čo je skutočne dôležité a čo treba zmeniť! A tak je to pravdepodobne aj v iných krajinách - s akýmikoľvek "inými prasniciami", ktoré sú v skutočnosti neúčinné pre skutočné zvyšovanie kvality žien.

To, čo mám na mysli, asi najlepšie vyjadruje rozhovor, ktorý som mal s matkou jednej žiačky pomerne krátko po začiatku mojej "kariéry" učiteľa na odbornej škole pri príležitosti rodičovskej schôdze: Pred mnohými rokmi sa ma na rodičovskej schôdzi spýtala na cieľ mojej náboženskej výchovy. Odpovedal som mu dosť ľahkovážne: "Všetky dievčatá sú tak trochu schizofreničky. Ona: "???" Ja: "No, majú panický strach z neškodných a rajských vecí, kde by mohli načerpať aj užitočné poznatky o ľudskej povahe a inšpirovať mužov, ktorí chcú byť v poriadku s krásnou morálkou, a to "nahí na pláži". Ale to problematické, teda sex s príliš často pochybnými partnermi, ktorý im niekedy spôsobuje aj celoživotnú traumu, to je to, čo chcú a robia." "A čo chceš robiť teraz?" spýtala sa matka. Ja: "Že dievčatá robia každá inú." Matka: "Ak to dokážeš, si dobrá!"

Áno, čo sa tu vlastne deje?

Ide o to, že my ľudia sme od prírody vysoko morálne bytosti, najmä v sexuálnych otázkach - a to už od mladosti, najmä dievčatá. A keďže sa neučia žiadnej explicitnej morálke - na to im príroda dala aj mozog -, osvojujú si morálku, ktorá je bežná v ich spoločnosti, a to je pseudomorálka nepriateľstva voči telu, takže sa od detstva učia hanbiť sa za svoje telo. Pretože najmä

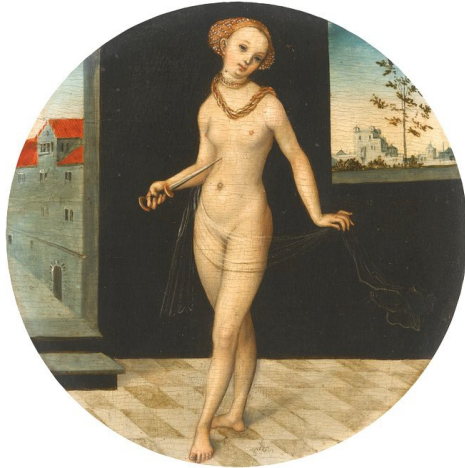
časti, ktoré ich odlišujú od opačného pohlavia, sú zjavne niečo, čo človek radšej neukazuje ostatným, čo znamená, že musia byť niečím zlým.

Preto tá hanba! Ale život ide ďalej - a v určitom okamihu je zaujímavé aj opačné pohlavie. Mladým ľuďom, ktorí sú vždy vo fáze "dvorenia", aby našli toho pravého partnera, by vlastne úplne stačilo vidieť a ukázať - inými slovami, úplne neškodná hra na vzájomné spoznávanie. To však nie je možné - takéto neškodné správanie je znemožnené výchovou k nepriateľstvu voči telu alebo dokonca hanbou. Oslobodenie od hanby by totiž bolo zvykom prostitútok - a človek nie je prostitútkou a nechce ňou byť. To by bolo v rozpore s vysokou morálkou...

Čo teda robiť? Keďže k pohlavnému styku raz tak či tak musí dôjsť a keďže, ako všetci hovoria, nie s každým to dobre dopadne, dievčatá si povedia: "Tak poďme na to! Koniec koncov, pohlavný styk je súčasťou sexuálneho sebaurčenia a znakom úspešnej emancipácie. A všetci hovoria o tom, že je to úplne normálne a dokonca to musí byť - aj ako znak toho, že ste normálni a zdraví". Preto sa do toho púšťajú - a často s partnermi, ktorí sú v skutočnosti neschopní - ako bola téma rozhovoru s matkou.

Ale toto prekrúcanie morálky, čo je vlastne neškodná zábava a niečo úplne prirodzené (ak by to človek robil správne) a čo už také neškodné nie je a čo by mladí ľudia mali alebo nemali robiť v závislosti od situácie, prevracia sexuálnu morálku v našich civilizáciách naruby. V Ježišových časoch boli dievčatá a mladé ženy s vysokou úrovňou kriminálnej energie odrádzané od svojej prirodzene vysokej morálky priamo kriminálnymi metódami - dnes sú manipuláciou k pseudomorálke programované na ľahostajnosť a nedostatok empatie. Urobiť tu poriadok - počnúc mladými ľuďmi - a zapojiť sa, to by bola úloha nášho náboženstva - podľa Ježišovej ideológie. To by viedlo k úspešnému sexuálnemu sebaurčeniu a skutočnej emancipácii, najmä dievčat, a teda aj žien v neskoršom veku - ak by na jednej strane prekonalí nepriateľstvo voči telu a na druhej strane mali pohlavný styk len tam, kam podľa prírody patrí, teda v rodine (pretože sa pri ňom môžu narodiť deti - a deti do rodiny patria)!

A čo sa týka hanby, tá pramení len z toho, že nežijeme podľa našej prirodzenej morálky - a tou je monogamia. A keby sme žili podľa tejto prirodzenej morálky, hanba by automaticky zmizla, takpovediac ako zlá nočná mora. Spôsob, ako dosiahnuť túto prirodzenú morálku, je urobiť dievčatá v tomto zmysle chytřejšími!

Jedným z ideálov Lukáša Cranacha staršieho, ktorý bol maliarom a humanistom zároveň, bolo, že morálka a nahota patria k sebe, ba dokonca, že skutočná morálka je možná len vtedy, ak je spojená s nahotou (samozrejme, len tam, kde sa to hodi). Veľmi pekným príkladom tejto kombinácie je stvárnenie rímskej občianky Lukrécie, aj keď jej osud bol smutný. Bola znásilnená a tak veľmi trpela týmto hrozným zážitkom, v ktorom bola sama nevinne, ale s ktorým už nechcela ďalej žiť - že sa zabila. Rimania ju preto považovali za stelesnenie morálky. A práve v tomto zmysle ju namaľoval Lucas Cranach starší.

Ale vzhľadom na túto grandióznu manipuláciu je aj vergendový nezmysel dokonalou červenou sledou. Viac o tom na www.michael-preuschoff.de, tu najmä online kniha "Jesusideologie".

Michael Preuschoff, Dipl.-Theol. a učiteľ náboženstva na dôchodku, e-mail: hpreuschoff@gmx.de

Preložené z nemčiny s www.deepl.com

VENUSDIENTST

Karin Freiwald – meine Jahre als Hure

Offene Worte
über die Sexarbeit

Mit historischen Streiflichtern
zu »Liebe, Lust und Laster«

Karin Freiwald – links oben wenige Monate vor dem Beginn ihrer Sexarbeit, rechts oben ihr »Werbefoto« im Clubbordell.
Links: im ersten Jahr als Prostituierte.

In ihrer autobiographischen Erzählung schildert Karin Freiwald mit beachtlichem Bekennermut den Werdegang zur Hure und erinnert sich an die eindrucksvollsten Erlebnisse und Erfahrungen während der Zeit als Sexarbeiterin. Sie ermöglicht den Lesern einen tiefen Blick in die eigentümliche Welt der Prostitution.

Na túto knihu "Venusdienst - Karin Freiwald - Meine Jahre als Hure" ("Venus Service - Moje roky ako kurva") ma upozornil priateľ, keď bola na internete. Pri jej čítaní som čisto náhodou narazil

na pasáž (strany 34 a 35), v ktorej bola citovaná moja webová stránka:

Na jednej internetovej stránke (www.basisreligion.de) som nedávno našiel argumentáciu na tému bimbo, ktorá veľmi výstižne opisuje korene istého odťažku správania: "Skôr než však ohrieme nos nad takýmto údajne nemorálnym dievčaťom, mali by sme si uvedomiť, kto je tu vlastne nemorálny. Ako sa takému dievčaťu darilo v minulosti? Nevychovávali ho skôr od detstva k otrockej morálke so všetkými možnými tabu a strachmi, čo si vyžadovalo jeho hlúposť a naivitu? Nebol vždy presvedčený, že hanba je stelesnením všetkej morálky, a neposunulo ho to nesprávnym smerom a nevyvolalo to v ňom zvedavosť na viac?" (Poznámka: Odvtedy som uprednostnil inú argumentáciu, ktorá je, dúfam, atraktívnejšia.)

Myslím, že môžem byť právom hrdý na to, že prostitútka, takpovediac žena z fachu, súhlasí so mnou (teda s teológom!), že mladí ľudia sú svojou náchylnosťou k vysokej (sexuálnej) morálke posielaní nesprávnym smerom. Prípady zneužívania, o ktorých sa dnes toľko hovorí, sú určite veľmi zlé, ale myslím si, že sú len špičkou ľadovca: Jednoducho nemáme kultúrnu klímu priaznivú pre morálku - a môžu za to najmä náboženstvá! Pretože od detstva sa ľudia neučia - najmä prostredníctvom náboženstiev - skutočnej morálke, ale len pseudomorálke, a to morálke hanby (alebo tiež nepriateľstva voči telu). Skutočná morálka, najmä u mladých ľudí, najmä u dievčat, ktoré ešte nemajú "sexuálnu skúsenosť", ktoré určite majú istú zvedavosť, ale (zatiaľ) nie nutkanie ju opakovať, musí vychádzať z vedomia, a nie z plaviek alebo bikín. Ale práve o tento druh vedomia nemajú náboženstvá záujem. A ani náboženstvá, ani nikto iný v tomto smere nerobí žiadny výskum, hoci práve v tejto oblasti by sa dalo niečo urobiť!